

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Universele Mysterie Taal en haar betekenis.

De betekenis van deze Universele symbolen zijn door Katharine Tingley mondeling uitgegeven aan haar studenten van "The School for the Revival of the Lost Mysteries of Antiquity" (SRLMA) in Point Loma.

Dr. Henry T. Edge heeft aan de hand van de stenografische verslagen van deze bijeenkomsten een serie artikelen over deze symbolen samengesteld en gepubliceerd in The Theosophical Forum van januari 1936 t/m maart 1937.

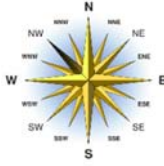
De Dans.

Men kan zich afvragen of dit onderwerp onder het algemene begrip van symbolen valt, we willen ons niet beperken tot vierkanten en driehoeken of andere symbolen met een geometrische vorm, maar om woord "symbool" te gebruiken in een bredere zin. Het woord **dans** kan worden gebruikt als een symbool, en zij die een klassieke naam willen kan die van de muze van choric zang en dans gebruiken, de Terpsichore. Wij zullen ongetwijfeld dingen zeggen die vaak worden beweerd, gedachten handelen, en van vandaag, maar de theosofische sleutel zal een grote hulp worden gevonden bij de interpretatie en de rechtvaardiging in inspiraties en intuïties van mensen die misschien de behoefte voelen van coördinatie in hun aspiraties.

De loop van de evolutie verloopt in spiralen die raciale culturen in het materialisme brengen en dan weer in de richting van een hernieuwde kennis van de essentiële waarden van het leven. Dus we mogen een terugkeer van de oude instellingen verwachten die verloren zijn gegaan of gedegenereerd. De taal van de symboliek, allegorie, en mythologie is een middel om deze instellingen te beschermen, zodat hun zaden als het ware ingekapseld kunnen blijven (het is vaak handig om metaforen mengen), zodat vrij blijven van onheil tot zij veilig kunnen worden onthuld.

De gehele oudheid toont het belang dat wordt gehecht aan de dans, en dat is nu ook nog in zo grote mate, maar in welke gedaante? Naast de oprechte inspanningen van de weinige hier boven aangegeven, is het op zijn best een amusement, maar al te vaak met een indringende element van sexappeal, min of meer onschuldig. Als onderdeel van een dramatische scène heeft het ballet vaker een beroep gedaan op onze grove dan op onze meer verfijnde smaken !!

We moeten oppassen om niet onze eigen opvattingen hierover te vergelijken met de Ouden en hen beschuldigen van het mengen van aanbidding met frivoliteit, omdat de dans bij ons is

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in *Stem van de Stilte* blz. 31.

gedegenereerd in frivoliteit door aanbidding. Des te bevredigend is het dat sommigen tenminste een edeler opvatting hebben over de dans en dat, dat terrein wint, de tweede reden is om onze inspanningen te besteden aan dit onderwerp voor een artikel.

De neergaande bogen in de evolutie worden gekenmerkt door het misbruik van de goddelijke mens zijn vermogens, waarbij zonde wordt gecreëerd om te ontsnappen aan heiligheid. Hij kan zo verdorven worden en diep zinken dat ascetisme zijn enige redding lijkt. Een suffige puritanist vreesde zelfs de dans op het dorpsplein want het zou niet langer onschuldig zijn geweest. In de klassieke periode was niet alleen de dans, maar was ook elk soort van atletische oefening een essentieel onderdeel van de religieuze viering, ze werden uitgevoerd ter ere van de goden.

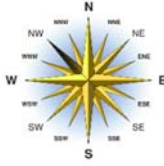
Zelfs vandaag hebben sommige volkeren nog hun zelfde stamdansen. Het is een praktische bevestiging van het universele principe van ritme en harmonie, de ontbrekende sleutel in het moderne leven, welk motto zo lijkt te zijn in alle dingen. Wie kan ontkennen dat fijne appreciaties gebrek aan het ritme en verhouding in onze manieren, smaken en instellingen heeft beschadigd?

Wij worden er ons bewust van de noodzaak tot wijziging. Voor een poos, zonder twijfel, zullen we de geest van overtollige, van zelfbewustzijn, van het streven, van kunstmatigheid in ons dragen. Spontaniteit kan niet worden gewonnen door ze met een net te vangen ze is terughoudend en moet worden uitgelokt. We moeten onszelf waardig maken, en kunnen dan vereerd worden met een bezoek.

Het zou een onrecht in dit artikel zijn om een verwijzing weg te laten naar het werk van Katherine Tingley, wiens missie het was om opnieuw zo veel verloren sleutels onder de aandacht te brengen. Het belang van de dans, de werkelijke betekenis, waren goed bekend bij haar en zij introduceerde de praktische bepaling onder de leden van haar staf en de studenten in Point Loma, vooral onder de kinderen waar de ongerepte geest geschikt materiaal voor was, maar ook juist onder mensen van alle leeftijden, als onderdeel van haar prachtige dramatische presentaties in het Griekse Theater.

De begonnen invloed is inmiddels wijd verspreid, weinigen weten hoe veelde wereld haar verschuldigd is hiervoor. Niet alleen is de invloed verspreid door directe uitbeelding ongeacht de afstand. Alle gecoördineerde bewegingen van de dans, het lied, het orkest, of zelfs de militaire exercitie, drukken de harmonieuze samenwerking van vele individuen in een geheel uit, en allen in wie de geest van het leven niet slapende is of een dode ervaring vindt een ondefinieerbare vreugde daarin. Voor één keer hebben ze persoonlijkheden afgelegd en treden ze op als onderdeel henzelf.

Het woord *symbolische* heeft voor een aantal mensen een onwerkelijke betekenis, en het is met dit gevoel dat ze spreken over oude rituele dansen als het symbool van het een of ander. Anderen denken dat de deelnemers aan deze riten daadwerkelijk een creatieve functie vervullen. Voor theosofen is de mens niet een arme ongelukkige zondaar gedumpt in een wrede wereld door een absurde godheid met het oog op de voorbereiding van zichzelf door zelfkastijding voor een betere wereld ergens anders, noch is de mens een louter toevallig gebeuren of bijproduct van een aantal ongelooflijke kosmische proces. Hij is een deel van het heelal, een deel van de natuur, een deel van God. Zijn kleinste daden tellen.

Leven voor het welzijn van de mensheid is de eerste stap. De zes deugden (Pāramitā's) in praktijk brengen is de tweede.
H.P.Blavatsky in Stem van de Stilte blz. 31.

Hij kan moeilijk zijn doel definiëren, het is beter om het niet te proberen te definiëren. Laten we het zelfrealisatie noemen.

En indien dit niet betekent dat elke kleine persoonlijkheid een vergeefse poging zal doen om een beetje leven te realiseren om zichzelf te onderscheiden van anderen, dan betekent dit dat we het groter leven moeten zoeken om daarin te realiseren dat we allemaal gelijkwaardig zijn.

Laten we verder gaan dan het onderscheid van het schijnheilige en zondige, geestelijke en wereldlijke, en terug keren naar de eenheid van het leven. De eenvoudigste natuurlijke functies zijn en kunnen worden beschouwd als heilig, zuiver en vreugdevol. Het lichaam (zoals HP Blavatsky opmerkt) is de tempel van de Heilige Geest, maar deze tempel is ontwijfd, laten we ons met afschuw afkeren en het lichaam en zijn functies beschouwen als iets profaans.

Die goden van de oude pantheons staan voor de vergane glorie van het menselijk ras; sommigen gingen terug naar Olympus, en sommige weken niet van de mens, maar leden het liefdevolle offer van de degradatie met hen opdat zij met hen op een dag weer oprijzen naar de hoogte. Zonder twijfel Terpsichore, de muze van gezangen en dans, is nooit van ons weg geweest.

Er is niet de kleinste bol, die gij behoort
Maar in zijn beweging als een engel zingt,
Toch fluisteren de jong ogende cherubijnen;
Een dergelijke harmonie is in een onsterfelijke ziel;
Maar terwijl dit modderige gewaad van verval
Doth grove sluiten, kunnen wij het niet horen.

Er zijn mensen die aan een glimp genoeg hadden om een heimwee te ervaren. Maar harmonie kan niet worden bereikt door het perfectioneren van zichzelf in het gebruik van het eigen eenzame instrument.

Vertaald uit The Theosophical Forum met toestemming van de uitgever The Theosophical University Press.

Deel dit artikel met een vriend of vriendin.